

КАНІВЕЦЬ Віктор Іванович

*Доктор сільськогосподарських наук, професор
Заступник директора з наукової роботи
(1974-1981)*

Народився 18 липня 1937 р. в с.м.т. Золочів Харківської області. У 1960 р. закінчив з відзнакою Харківський сільськогосподарський інститут ім. В. В. Докучаєва. Працював старшим техніком-грунтознавцем, потім інженером-грунтознавцем Харківської землевпорядної експедиції «Укрземпроект». З 1963 р. по 1966 р. навчався в аспірантурі Українського науково-дослідного інституту ґрунтознавства та агрохімії ім. О. Н. Соколовського, де до 1974 р. працював молодшим, потім старшим науковим співробітником. З 1974 р. по 1981 р. – заступник директора з наукової роботи Українського науково-дослідного інституту сільськогосподарської мікробіології, одночасно завідувач відділу ґрунтової мікробіології, потім завідувач лабораторії мікробіології, родючості і охорони ґрунтів, головний науковий співробітник лабораторії біологічної трансформації азоту і фосфору. З 2001 р. працює професором у Чернігівському державному інституті економіки і управління. Дослідження вченого присвячені визначенню генетичних особливостей ґрунтів регіону Українських Карпат: показано ступінь розвитку в них сучасних глейових процесів, встановлено причини та джерела накопичення

в ґрунтах обмінного алюмінію, вивчено основні мікробіологічні і біохімічні властивості буроземів та буроземних оглеєних ґрунтів. За період роботи в Інституті під керівництвом В. І. Канівця вивчено мікробіологічні властивості ґрунтів Полісся, Лісостепу і Степу України в залежності від чергування сільськогосподарських культур у польових і кормових сівозмінах, а також ґрунтів під різними монокультурами; запропоновано використання Ризоторфіну у поєднанні з малими дозами азотних добрив під бобові культури в зоні Полісся; під його керівництвом створено сучасні бактеріальні добрива на основі штамів азотобактера і фосфатомобілізуючих бактерій; підготовлено методичні рекомендації з рекультивациі і охорони орних земель у зоні Полісся і Лісостепу України, порушених геологорозвідувальними роботами; виробництву запропоновано способи підвищення продуктивності рекультивованих вироблених торф'яників; запропоновано новий меліорант для кислих ґрунтів легкого механічного складу – натуральні целіти; обґрунтовано застосування інгібітора нітрифікації нітропірину на легких ґрунтах Полісся.

Має понад 170 наукових праць, кілька монографій, співавтор підручника з ґрунтознавства.